

János apostolnak mennyei jelenésekről való könyve

Jel 1

Jel 1.1

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet azért adott neki az Isten, hogy szolgálóinak megmutasson mindent, aminek csakhamar be kell következnie. Elküldte angyalát, így adta tudtul szolgálójának, Jánosnak,

Jel 1.2

aki tanúskodik Isten Igéjéről és Jézus Krisztus tanúságtételéről: mindenről, amit látott.

Jel 1.3

Boldog, aki olvassa és aki hallgatja ezeket a prófétai szavakat, és meg is tartja, ami bennük meg van írva, mert az idő közel van.

Jel 1.4

János a hét ázsiai egyháznak. Kegyelem és békesség nektek attól, aki van, aki volt és aki eljő, meg a hét lélektől, aki trónja előtt áll,

Jel 1.5

és Jézus Krisztustól, a hűséges tanútól, a halottak elsőszülöttétől és a föld királyainak fejedelmétől!

Jel 1.6

Ő szeret minket, vérével megváltott bűneinktől, s Atyjának, az Istennek országává és papjaivá tett bennünket. Ővé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké! Amen.

Jel 1.7

Íme, közeledik a felhőkben, látni fogja minden szem, még azoké is, akik átszúrták! A föld minden népe veri majd a mellét. Igen. Amen.

Jel 1.8

"Én vagyok az alfa és az ómega (a kezdet és a vég)" - mondja az Úr, az Isten, aki van, aki volt és aki eljő, a Mindenható.

Jel 1.9

Én, János, a királyságban és a türelmes várásban testvéretek Jézusban, és az üldöztetésben társatok, a Patmosz nevű szigeten voltam, az Isten szava miatt, és Jézus tanúságtétele miatt.

Jel 1.10

Az Úr napján elragadtatásba estem. Hátam mögül, mint valami harsona,

Jel 1.11

megszólalt egy hang: "Amit látsz, írd le egy könyvbe, és küldd el a hét egyháznak: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Tiatirába, Szárdeszbe, Filadelfiába és Laodiceába."

Jel 1.12

Erre megfordultam, hogy megnézzem, mely hang szól hozzám. Amint odafordultam, hét arany gyertyatartót láttam,

Jel 1.13

a gyertyatartók közt pedig az Emberfiához hasonlót. Bokáig érő ruhát viselt, aranyöv övezte mellét.

Jel 1.14

Feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a lobogó tűz,

Jel 1.15

lába, mint a kohóban izzó sárgaréz, hangja, mint a nagy vizek zúgása.

Jel 1.16

Jobbjában hét csillagot tartott, szájából kétélű hegyes kard tört elő, arca pedig olyan volt, mint a teljes erejében ragyogó nap.

Jel 1.17

Amikor megpillantottam, mint egy halott a lába elé rogytam, de megérintett jobbjaival, és megszólított: "Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó

Jel 1.18

és az élő. Meghaltam, s íme, mégis élek, örökké. Nálam vannak a halálnak és az alvilágnak a kulcsai.

Jel 1.19

Írd le hát, amit láttál, a jelent és ami ezután történik.

Jel 1.20

A hét csillagnak, amit a jobbomban láttál, és a hét arany gyertyatartónak ez a titka: a hét csillag a hét egyház angyala, a hét gyertyatartó meg a hét egyház."

Jel 2

Jel 2.1

"Az efezusi egyház angyalának ezt ír: Aki a hét csillagot jobbjában tartja, s aki a hét arany gyertyatartó közt jár, a következőket mondja:

Jel 2.2

Tudok tetteidről, fáradozásaidról és kitartásodról. Tudom, hogy nem tűröd a gonoszokat: próbára tetted, akik apostolnak mondják magukat, noha nem azok, és hazugnak találtad őket.

Jel 2.3

Hűséges is vagy, szenvedtél a nevemért, és nem fáradtál bele.

Jel 2.4

De van egy kifogásom ellened, az, hogy kezdeti szeretetedtől eltértél.

Jel 2.5

Gondold meg, honnan sülyedtél ide! Térj meg, és térj vissza korábbi cselekedeteidhez! Mert elmegyek és elmozdítom helyéről gyertyatartódat, ha nem tartasz bűnbánatot.

Jel 2.6

Azt viszont, hogy gyűlölöd a nikolaiták tetteit, a javadra lehet írni - én is gyűlölöm őket.

Jel 2.7

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak: A győztesnek az élet fájáról adok enni, amely az Isten paradicsomában van."

Jel 2.8

"A szmirnai egyház angyalának ezt ír: Ezt mondja az első és utolsó, aki halott volt, de életre kelt:

Jel 2.9

Tudok szorongatásodról, arról, hogy szegény vagy, de valójában mégis gazdag. Tudom, hogy gyaláznak, akik zsidónak vallják magukat, noha nem azok, hanem a sátán zsinagógája.

Jel 2.10

Ne félj a rád váró szenvedésektől! A sátán néhányotokat fogságba vet, hogy próbára tegyen benneteket. Megpróbáltatásotok tíz napig tart. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koszorúját.

Jel 2.11

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak: A győztesen nem vesz erőt a második halál."

Jel 2.12

"A pergamoni egyház angyalának ezt ír: Ezt mondja, aki a kétélű hegyes kardot tartja:

Jel 2.13

Tudom, hol lakol; ott, ahol a sátán trónja áll. Ragaszkodol a nevemhez, nem tagadtad meg hitemet még azokban a napokban sem, amikor Antipászt, hűséges vértanúmat megölték nálatok, ahol a sátán lakik.

Jel 2.14

De van némi kifogásom ellened. Élnek köztetek olyanok, akik Bileám tanításához ragaszkodnak, aki kioktatta Bálákot, hogy áldozati hús evésére és erkölcstelenségre csábítsa Izrael fiait.

Jel 2.15

Olyanok is élnek köztetek, akik a nikolaiták tanításához ragaszkodnak.

Jel 2.16

Térj meg tehát! Mert ha nem, késedelem nélkül odamegyek, és harcba szállok velük, számnak kardjával.

Jel 2.17

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak: A győztesnek rejtett mannat adok és egy fehér követ. A kövön új név van, amelyet senki más nem ért, csak aki megkapja."

Jel 2.18

"A tiatirai egyház angyalának ezt írđ: Ezt mondja az Isten Fia, akinek szeme, mint a lobogó tűz és lába, mint a sárgaréž:

Jel 2.19

Tudok tetteidről, szeretetedről, hitedről, szolgálataidról és állhatatosságodról, arról, hogy most több cselekedeted van, mint azelőtt.

Jel 2.20

De van ellened egy kifogásom: eltűröd, hogy Jezabel asszony, aki prófétának mondja magát, tanításával arra csábítsa szolgálóimat, hogy erkölcstelenkedjenek és egyenek a bálványoknak bemutatott áldozatok húsából.

Jel 2.21

Adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából.

Jel 2.22

Ágynak döntöm, akik meg házasságot törnek vele, azokat nagy nyomorúságokba, hacsak meg nem térnek cselekedeteikből.

Jel 2.23

Gyermekeit halálra adom, hadd tudja meg minden egyház, hogy én vagyok, aki a veséket és a szíveket vizsgálja, és megfizetek mindenkinek, kinek-kinek a tettei szerint.

Jel 2.24

Nektek meg, többi tiatiraiak, akik nem követitek ezt a tanítást, és akik - hogy úgy mondjam - nem ismeritek a sátán mélységeit, ezt üzenem: Nem rakok rátok más terhet.

Jel 2.25

De amitek van, ahhoz ragaszkodjatok, amíg eljövök.

Jel 2.26

A győztesnek, aki mindvégig kitart tetteimben, hatalmat adok a népek fölött.

Jel 2.27

Vaspálcával fogja kormányozni, és mint cserépedényeket, összetöri őket.

Jel 2.28

Ezt a hatalmat Atyámtól kaptam. És neki adom a hajnalcsillagot.

Jel 2.29

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak."

Jel 3

Jel 3.1

"A szárdeszi egyház angyalának ezt írđ: Ezt mondja az, akié az Isten hét lelke és a hét csillag: Tudok tetteidről. Tudom, hogy élőnek neveznek, de halott vagy.

Jel 3.2

Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halálukon vannak. Tetteidet nem találok Istenem előtt teljeseznek.

Jel 3.3

Emlékezzél, hogyan kaptad és hallottad; tarts ki mellette, és térj meg! Ha nem vigyázol, úgy érkezem, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában leplek meg!

Jel 3.4

De vannak néhányan Szárdeszben, akik nem szennyezték be ruhájukat: ezek fehér ruhában fognak járni velem, mert méltók rá.

Jel 3.5

A győztest fehér ruhába öltöztetik. Nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem megvallom majd Atyám és angyalai előtt.

Jel 3.6

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak."

Jel 3.7

"A filadelfiai egyház angyalának ezt írđ: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van, aki ha valamit kinyit, senki be nem zárja, s ha valamit bezár, senki ki nem nyitja:

Jel 3.8

Ismerem tetteidet. Nézd, ajtót nyitottam előtted, senki nem tudja bezárni. Bár nincs sok erőd, mégis megtartottad tanításomat, és nem tagadtad meg nevemet.

Jel 3.9

Nézd, hozok néhányat a sátán zsinagógájából, olyanokat, akik zsidónak mondják magukat, noha nem azok, hanem hazugok. Kényszerítem őket, hogy jöjjenek, boruljanak lábad elé, és tudják meg, hogy téged szerettek.

Jel 3.10

Mivel megtartottad a kitartásra vonatkozó tanításomat, én is megszabadítlak a megpróbáltatás órájától, amely az egész világot éri, hogy próbára tegye a föld lakóit.

Jel 3.11

Hamarosan eljövök. Ragaszkodjál ahhoz, amid van, hogy senki el ne vegye koszorúdat.

Jel 3.12

A győztest oszloppá teszem Istenem templomában, és többé nem kerül ki onnan. Ráírom Istenem nevét és Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely Istenemtől száll alá az égből, és az én új nevemet.

Jel 3.13

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak."

Jel 3.14

"A laodiceai egyház angyalának ezt írđ: Ezt mondja az Amen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete.

Jel 3.15

Ismerem tetteidet, hogy se hideg, se meleg nem vagy. Bárcsak hideg volnál, vagy meleg!

Jel 3.16

De mivel langyos vagy, se hideg, se meleg, kivetlek a számból.

Jel 3.17

Azt mondod: Gazdag vagyok, dúsgazdag, nincs szükségem semmire. - Nem látod, hogy nyomorult vagy, szájalomra méltó, szegény, vak és mezítelen?

Jel 3.18

Azt tanácsolom neked: Végy tőlem tűzben kipróbált aranyat, hogy meggazdagodj; fehér ruhát, hogy felöltözz, s ne lássék szégyenletes meztelenséged; kenetet, hogy megkend szemedet és láss.

Jel 3.19

Akiket szeretek, azokat korholom és fenýítem. Buzdulj fel, és térj meg!

Jel 3.20

Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.

Jel 3.21

A győztest magam mellé ültetem a trónra, ahogy én is győztem, és együtt ülök Atyámmal a trónon.

Jel 3.22

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak."

Jel 4

Jel 4.1

Ezek után láttam, hogy egyszer csak kapu nyílt az égen, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mintha harsona szólt volna hozzám, folytatta: "Gyere fel ide, és megmutatok neked mindent, aminek ezek után történnie kell."

Jel 4.2

Nyomban elragadtatásba estem a Lélekben: És íme, trónt állítottak fel a mennyben és a trónon ült valaki.

Jel 4.3

Az ott ülő tekintete jáspishoz és kárneolhoz hasonlított, és smaragdhoz hasonló szivárvány trónja körül.

Jel 4.4

A trón körül huszonnégy szék, a székeken huszonnégy vén ült, fehér ruhába öltözve, a fejükön aranykoszorú.

Jel 4.5

A trónból zengő, mennydörgő villámok csapkodtak. A trón előtt hét lobogó fáklya lángolt: Isten hét szelleme.

Jel 4.6

A trón előtt kristályként csillogó üvegtenger. A trón közepén a trón körül négy élőlény, elöl, hátul tele szemekkel.

Jel 4.7

Az első élőlény oroszlánhoz hasonlított, a második fiatal bikához, a harmadiknak emberhez hasonló arca volt, a negyedik pedig repülő sashoz hasonlított.

Jel 4.8

Mind a négy élőlénynek hat-hat szárnya volt körös-körül és belül is, tele szemekkel. Éjjel-nappal folyvást ezt zengték: "Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, aki van és aki eljő!"

Jel 4.9

Míg az élőlények dicsőséget, áldást és hálát zengtek a trónon ülőnek, az örökkön-örökké élőknek,

Jel 4.10

a huszonnégy vén leborult a trónon ülő előtt, és imádta az örökkön-örökké élő. Koszorújukat a trón elé tették és zengtek:

Jel 4.11

"Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tiéd legyen a dicsőség, a tisztelet és a hatalom, mert te teremtetted a mindenséget, akaratod hívott létre és teremtett mindent."

Jel 5

Jel 5.1

A trónon ülő jobbában egy kívül-belül teleírt könyvtekerccset láttam, amely hét pecséttel volt lepecsételve.

Jel 5.2

Aztán láttam egy hatalmas angyalt, aki nagy hangon kérdezte: "Ki méltó rá, hogy kibontsa a tekerccset, feltörje pecsétjeit?"

Jel 5.3

De senki sem tudta, sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt kibontani és elolvasni a tekerccset.

Jel 5.4

Erre sírva fakadtam, hogy senki sem volt méltó a tekerccset kinyitni és elolvasni.

Jel 5.5

Ekkor a vének közül az egyik így szólt hozzám: "Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, Dávid sarja. Ő majd kinyitja a könyvet, feltöri hét pecsétjét."

Jel 5.6

Most azt láttam, hogy a trón és a négy élőlény és a huszonnégy vén között ott áll a Bárány, mintha leölték volna. Hét sarva volt és hét szeme - ezek az Isten hét szelleme, akiknek küldetésük az egész földre szól.

Jel 5.7

A (Bárány) odament, és átvette a trónon ülő jobbából a könyvet.

Jel 5.8

Amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt. Hárfája volt mindegyiknek és tömjénnel tele aranycsészéje - ezek a szentek imádságai.

Jel 5.9

Új éneket énekeltek: "Méltó vagy, hogy átvedd a könyvet és feltörd pecsétjeit, mert megöltek, és véreddel megváltottad (az embereket) Istennek, minden nyelvből, népből és nemzetből,

Jel 5.10

Istenünk országává és papjaivá tetted őket, és uralkodni fognak a földön."

Jel 5.11

És láttam meg hallottam sok angyalt, az élőlények és a vének hangját, akik a trón körül voltak, számuk tízezerszer tízezer, és ezerszer ezer volt,

Jel 5.12

és nagy szóval mondták: "Méltó a Bárány, akit megöltek, hogy övé legyen a hatalom, a gazdagság, a bölcsesség, az erő, a tisztelet, a dicsőség és az áldás."

Jel 5.13

Majd hallottam, hogy minden teremtmény a mennyben, a földön, a föld alatt és a tengerben levőkkel együtt ezt mondta: "A trónon ülőnek és a Báránynak áldás, tisztelet, dicsőség és hatalom örökkön-örökké!"

Jel 5.14

A négy élőlény így felelt: "Amen", a vének pedig leborultak és imádták.

Jel 6

Jel 6.1

Ekkor láttam, hogy a Bárány feltörte a hét pecsét közül az egyiket, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgő hangon szólt: "Jöjj!"

Jel 6.2

Erre a szemem előtt egy fehér ló jelent meg. A lovasnak íja volt. Koszorút nyújtottak át neki, s ő diadalmasan kivonult, hogy győzelmet arasson.

Jel 6.3

Amikor a második pecsétet feltörte, hallottam, hogy a második élőlény szólt: "Jöjj!"

Jel 6.4

Erre előjött egy vörös ló. Aki rajta ült, hatalmat kapott, hogy megbontsa a földön a békét, hadd gyilkolják egymást az emberek. Hosszú kardot adtak neki.

Jel 6.5

Amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény szólt: "Jöjj!" Ekkor fekete lovat láttam, lovasa mérleget tartott a kezében.

Jel 6.6

Úgy hallottam, mintha a négy élőlény közt szózat hallatszott volna: "Egy mérő búza egy dénár, három mérő árpa egy dénár. De az olajat és a bort ne bánts!"

Jel 6.7

Amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam, hogy a negyedik élőlény szólt: "Jöjj!"

Jel 6.8

Erre fakó lovat láttam, a Halál ült rajta, nyomában az alvilág. Hatalmat kapott a föld negyed része fölött, hogy karddal, éhínséggel, halállal és fenevadakkal pusztítsák az életet.

Jel 6.9

Amikor feltörte az ötödik pecsétet, az oltár alatt azoknak a lelkét láttam, akiket az Isten szaváért és tanúságtételükért öltek meg.

Jel 6.10

Nagy szóval kiáltották, mondván: "Urunk, te szent és igaz, meddig vársz még az ítélettel? Mikor állsz bosszút a vérünkért a föld lakóin?"

Jel 6.11

Mindannyian fehér ruhát kaptak, azzal, hogy egy kis ideig legyenek még türelemmel, míg teljessé nem lesz szolgatársaik és testvéreik száma, akiket szintén megölnek, akárcsak őket.

Jel 6.12

Amikor feltörte a hatodik pecsétet, láttam, hogy nagy földrengés támadt. A Nap olyan fekete lett, mint a szőrzsák, a Hold pedig olyan, mint a vér.

Jel 6.13

Az ég csillagai a földre hullottak, mint amikor a fügefafa hullatja éretlen fügéit, ha erős szél rázza.

Jel 6.14

Az ég összehúzódott, mint egy felgöngyölt könyvtekerecs. Minden hegy és sziget elmozdult a helyéről.

Jel 6.15

A föld királyai, nagyjai és vezérei, a gazdagok és a hatalmasok, mindenki, rabszolga és szabad elrejtőzött a barlangokban és a sziklák közt.

Jel 6.16

És így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: "Szakadjatok ránk, s rejtsetek el bennünket a trónon ülő és a Bárány haragja elől!"

Jel 6.17

Eljött haragjuk nagy napja, ugyan ki állhat meg előttük?"

Jel 7

Jel 7.1

Ezután négy angyalt láttam, a föld négy sarkán álltak. Feltartóztatták a föld négy szelét, hogy ne fújjanak a földön, sem a tengeren, sem semmiféle fán.

Jel 7.2

Majd láttam, hogy napkeletről egy másik angyal száll fel, az élő Isten pecsétje volt nála. Nagy hangon kiáltott a négy angyalnak, akiknek hatalmuk volt rá, hogy ártsanak a földnek és a tengernek:

Jel 7.3

"Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak, míg meg nem jelöljük homlokukon Istenünk szolgáit!"

Jel 7.4

Ekkor hallottam a megjelöltek számát: száznegyvennégyezren voltak Izrael fiainak minden törzséből:

Jel 7.5

Júda törzséből tizenkétezer, Ruben törzséből tizenkétezer, Gád törzséből tizenkétezer,

Jel 7.6

Áser törzséből tizenkétezer, Naftali törzséből tizenkétezer, Manassze törzséből tizenkétezer,

Jel 7.7

Simeon törzséből tizenkétezer, Lévi törzséből tizenkétezer, Isszachár törzséből tizenkétezer,

Jel 7.8

Zebulun törzséből tizenkétezer, József törzséből tizenkétezer, Benjamin törzséből tizenkétezer.

Jel 7.9

Ezután akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számolni. Minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből álltak a trón és a Bárány előtt, fehér ruhába öltözve, kezükben pálmaág.

Jel 7.10

Nagy szóval kiáltották és mondták: "Üdv Istenünknek, aki a trónon ül és a Báránynak!"

Jel 7.11

Az angyalok mind a trón, a vének és a négy élőlény körül álltak, arcra borultak a trón előtt, és imádták az Istent,

Jel 7.12

mondván: "Amen, áldás, dicsőség, bölcsesség, hála, tisztelet, hatalom és erő a mi Istenünknek örökkön-örökké! Amen."

Jel 7.13

Ekkor a vének közül az egyik megszólított. Azt kérdezte tőlem: "Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?"

Jel 7.14

Így válaszoltam: "Te tudod, uram." "Ezek a nagy szorongatásból jöttek - magyarázta meg -, ruhájukat fehérre mosták a Bárány vérében.

Jel 7.15

Ezért állnak Isten trónja előtt, s éjjel-nappal szolgálnak neki a templomában. A trónon ülő közöttük lakozik.

Jel 7.16

Nem éheznek és nem szomjaznak többé, a nap nem égeti őket, sem másfajta hőség,

Jel 7.17

mert a Bárány, aki a trón közepén áll, legelteti, és élő vizek forrásához tereli őket, az Isten pedig letöröl a szemükről minden könnyet."

Jel 8

Jel 8.1

Amikor feltörte a hetedik pecsétet, csönd lett az égben, úgy egy félórára.

Jel 8.2

Ekkor hét angyalt láttam, az Úr előtt álltak, és hét harsonát kaptak.

Jel 8.3

Jött egy másik angyal, megállt az oltár előtt, aranyfüstölő volt nála. Sok tömjént kapott, hogy az összes szent imádatával tegye az aranyoltárra, amely az Isten trónusa előtt állt.

Jel 8.4

Az angyal kezéből a tömjén füstje a szentek imádatával felszállt az Isten elé.

Jel 8.5

Most az angyal fogta a füstölőt, megtöltötte az oltár paraszával, és leszórta a földre. Erre mennydörgés, égzengés, villámlás és földrengés támadt.

Jel 8.6

A hét angyal pedig, akinél a hét harsona volt, felkészült, hogy megfújja a harsonát.

Jel 8.7

Az első angyal megfújta a harsonát. Erre vérrel vegyes jégeső és tűz záporozott a földre. A föld harmada elégett, a fák harmada pernyévé lett, és a zöldellő fű mind elhamvadt.

Jel 8.8

A második angyal is megfújta a harsonát. Erre mint lángban égő hatalmas hegy, valami a tengerbe zuhant. A tenger egyharmada vérré vált,

Jel 8.9

a tengerben élő állatok egyharmada elpusztult, és a hajók egyharmada elsüllyedt.

Jel 8.10

A harmadik angyal is megfújta a harsonát. Erre az égből lehullott egy nagy csillag, s mint égő fáklya, lobogott. A folyó egyharmadára hullott és a vízforrásokra.

Jel 8.11

A csillagnak Üröm volt a neve. A vizek egyharmada ürömmé vált, és sok ember meghalt a víztől, mert megkeseredett.

Jel 8.12

A negyedik angyal is megfújta a harsonát. Erre a Nap harmadát, a Hold harmadát és a csillagok harmadát érte a csapás: harmadrészük elsötétedett, a nappal és az éjszaka világossága a harmadával csökkent.

Jel 8.13

És láttam meg hallottam, hogy az ég magasában egy sas repült, hallottam, amint hangosan kiáltozott: "Jaj, jaj, jaj a föld lakóinak a többi három harsona miatt, amit az angyalok most készülnék megfújni."

Jel 9

Jel 9.1

Az ötödik angyal is megfújta a harsonát. Erre egy csillagot láttam, amint az égből a földre zuhant. Nála volt a mélység kútjának kulcsa.

Jel 9.2

Megnyitotta az alvilágot, a kútból füst szállt fel, amilyen a nagy kohó füstje. A nap és az égbolt elsötétedett a kút füstjétől.

Jel 9.3

A füstből sáskák lepték el a földet, és akkora erejük volt, amilyen a föld skorpióinak van.

Jel 9.4

Parancsot kaptak, hogy ne ártsanak a föld fűvének, a zöldellő növénynek és fának, hanem csak az embereknek, akik nem hordják homlokukon az Isten pecsétjét.

Jel 9.5

Parancsuk volt, hogy ne öljék meg őket, csak kínozzák öt hónapig. Olyan fájdalmat okoztak, mint amikor a skorpió megmarja az embert.

Jel 9.6

Ezekben a napokban az emberek keresni fogják a halált, de nem találják, meghalni kívánnak, de a halál elfut előlük.

Jel 9.7

A sáskák külsejükre a harcba induló lovakhoz hasonlítottak. Mintha aranykorona lett volna a fejükön, az arcuk pedig emberi arcra hasonlított.

Jel 9.8

Hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, a foguk mint az oroszlán foga.

Jel 9.9

Mellüket vaspáncélhoz hasonló vért fődte, szárnyuk csattogása meg olyan volt, mint a csatába száguldó harci szekerek zörgése.

Jel 9.10

Farkuk és fullánkjuk, mint a skorpióé. Farkukban olyan erő volt, hogy öt hónapig árthattak az embereknek.

Jel 9.11

A mélység angyala volt a királyuk, akinek héberül Abaddón, görögül pedig Apollión a neve.

Jel 9.12

Az első jaj elmúlt, de lám, két másik jaj közeledik!

Jel 9.13

A hatodik angyal is megfújta a harsonát. Erre szózatot hallottam az Isten előtt álló aranyoltár négy sarka közül.

Jel 9.14

Így szólt a hatodik harsonás angyalhoz: "Oldozd fel a négy angyalt, aki a nagy Eufrátesz folyónál meg van kötözve!"

Jel 9.15

A négy angyal megszabadult kötelékeitől, és készen állt órára, napra, hónapra és évre, hogy megölje az emberek egyharmadát.

Jel 9.16

A lovas sereg száma húszezerszer tízezerre rúgott: hallottam a számát.

Jel 9.17

A látomásban ilyennek láttam a lovakat és a lovasokat: tűzvörös, kék és kénsárga (páncél) borította őket, a lovak feje olyan volt, mint az oroszláné, s a szájukból tűz, füst és kénkö csapott ki.

Jel 9.18

Ez a három csapás - a szájukból kicsapó tűz, füst és kénkö - megölte az emberek egyharmadát.

Jel 9.19

A lovak ereje a szájukban és a farkukban rejlett: a farkuk ugyanis olyan volt, mint a kígyó, feje volt, amivel marni tudtak.

Jel 9.20

A többi ember, aki nem halt meg a csapások alatt, mégsem tért meg gonosz tetteiből, hanem továbbra is imádta a démonokat és az aranyból, ezüstből, bronzból, kőből és fából készült bálványokat, amelyek nem látnak, nem hallanak és nem járnak,

Jel 9.21

nem tértek meg sem a gyilkosságból, sem a varázslatból, sem paráznaságukból, sem a lopásokból.

Jel 10

Jel 10.1

Ekkor láttam, hogy egy másik hatalmas angyal száll le az égből. Felhő övezte, és szivárvány ívelt a feje fölött, arca ragyogott, mint a Nap, lába meg izzott, mint a tűzoszlop.

Jel 10.2

Kezében kibontott kis könyvtekereszt tartott. Jobb lábával a tengerben állt, a ballal a földön.

Jel 10.3

Nagy szóval kiáltott, ahogy az oroszlán ordít. Kiáltására hét mennydörgés válaszolt.

Jel 10.4

Amikor hallottam a hét mennydörgést, írni akartam, de az égből szózat hallatszott: "Jegyezd meg, amit a hét mennydörgés hirdetett, de ne írd le!"

Jel 10.5

És láttam, hogy az angyal, aki a tengerben és a földön állt, jobbát az égre emelte,

Jel 10.6

megesküdött az örökkön-örökké élőre, aki teremtette az eget és ami benne van, a földet s ami benne van, a tengert és ami benne van: "Nincs többé haladék!"

Jel 10.7

Azon a napon, amikor a hetedik angyal megfújja a harsonát, beteljesedik az Isten titka, amint ezt tudtul adta szolgálóinak, a prófétáknak."

Jel 10.8

Azután az égi hang újra szólt hozzám: "Menj, vedd el a nyitott könyvet az angyal kezéből, aki a tengerben és a földön áll."

Jel 10.9

Odamentem az angyalhoz, hogy adja át nekem a könyvecskét. Így szólt hozzám: "Nesze, nyeld le! Keserű lesz tőle a gyomrod, de a szád olyan édes, mint a méz."

Jel 10.10

Elvettem az angyal kezéből a könyvecskét és lenyeltem. A szám édes lett tőle, mint a méz. De amikor lenyeltem, a gyomrom keserű lett.

Jel 10.11

Ekkor ezt mondták nekem: "Ismét jövendőlnöd kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról."

Jel 11

Jel 11.1

Ekkor bothoz hasonló mérőnádat adott ezeknek a szavaknak a kíséretében: "Menj, mérd fel az Isten templomát az oltárral és a benne imádkozókkal együtt.

Jel 11.2

De a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd fel, mert a pogányoké lesz, akik a szent várost negyvenkét hónapig tiporják."

Jel 11.3

"Két tanúmnak meghagyom, hogy szőrzsákba öltözve ezerkétszázhatvan napig hirdessenek bűnbánatot."

Jel 11.4

Ők a két olajfa és a két gyertyatartó, amely a föld Urának színe előtt áll.

Jel 11.5

Ha valaki ártani akar nekik, tűz csap ki szájukból, és elpusztítja ellenségeiket. Mert aki ártani akar nekik, annak így kell elpusztulnia.

Jel 11.6

Hatalmuk van, hogy bezárják az eget, hogy küldetésük idején ne essen az eső. Hatalmuk van arra is, hogy a vizet vérré változtassák, és annyi csapással sújtsák a földet, amennyivel csak akarják.

Jel 11.7

Amikor befejezik tanúságtételüket, a vadállat feljön a mélységből, harcra kel ellenük, legyőzi és megöli őket.

Jel 11.8

Holttestük ott hever majd a nagyváros utcáján, amelyet átvitt értelemben Szodomának és Egyiptomnak neveznek, ahol Urukat is keresztre feszítették.

Jel 11.9

Holttestüket sokan fogják nézni a népek, törzsek, nyelvek és nemzetek közül három és fél napon át, nem engedik, hogy tetemüket sírba tegyék.

Jel 11.10

Ezen a föld lakói ujjonganak és vigadnak, és örömben ajándékot küldenek egymásnak, hiszen ez a két próféta gyötrelmére volt a föld lakóinak.

Jel 11.11

De három és fél nap elteltével az Istentől az élet lehelete szállt beléjük, és talpra álltak. Akik látták őket, azokat nagy félelem fogta el.

Jel 11.12

Az égből hangos szózat hallatszott: "Gyertek fel ide!" S ellenségeik szeme láttára egy felhőn fölszálltak az égbe.

Jel 11.13

Abban az órában heves földrengés támadt, a város tizedrésze romba dőlt, a földrengés következtében hétezer ember meghalt, a többit pedig félelem fogta el, és dicsőséget zengtek az ég Istenének.

Jel 11.14

Elmúlt a második jaj, de hamarosan itt lesz a harmadik.

Jel 11.15

A hetedik angyal is megfújta a harsonát. Nagy szózatok hallatszottak az égből: "Urunk és Fölkentje megszerezte az uralmat a világ felett, és uralkodni fog örökkön-örökké!"

Jel 11.16

Ekkor a huszonnégy vén, aki az Úr színe előtt a trónuson ült, arcra borult, és imádta az Istent:

Jel 11.17

"Hálát adunk neked, mindenható Urunk, Istenünk, aki vagy és aki voltál, mert átvetted a főhatalmat és uralkodol.

Jel 11.18

A népek ugyan felbőszültek, de eljött haragodnak és a halottak fölötti ítélkezésnek ideje. Jutalmazd meg szolgálóidat, a prófétákat, a szenteket és akik félik nevedet, a kicsiket és a nagyokat egyaránt! A föld megrontói meg pusztuljanak!"

Jel 11.19

Megnyílt az égből az Isten temploma, és láthatóvá vált a szövetség ládája a templomban. Erre villámlás, égzengés, földrengés és nagy jégeső támadt.

Jel 12

Jel 12.1

Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona.

Jel 12.2

Áldott állapotban volt, gyötrelmében és szülési fájdalmában kiáltozott.

Jel 12.3

Most egy másik jel tűnt fel az égen: egy nagy vörös sárkány, hét feje volt és tíz szarva, s mindegyik fején korona.

Jel 12.4

Farkával lesöpörte az ég csillagainak egyharmadát, és a földre szórta. Ekkor a sárkány odaállt a szülő asszony elé, hogy mihelyt megszülné, elnyelje gyermekét.

Jel 12.5

Fiút szült, fiúgyermeket, aki majd vaspálcával kormányozza mind a nemzeteket. Gyermekét elragadták Istenhez és az ő trónjához.

Jel 12.6

Az asszony a pusztába menekült, ahol az Isten helyet készített számára, hogy ott éljen ezerkétszázhatvan napig.

Jel 12.7

Ezután nagy harc támadt a mennyben. Mihály és angyalai megtámadták a sárkányt. A sárkány és angyalai védekeztek,

Jel 12.8

de nem tudtak ellenállni, s nem maradt számukra hely a mennyben.

Jel 12.9

Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is.

Jel 12.10

Ekkor harsány hangot hallottam az égben: "Eljött Istenünk üdvössége, ereje és országa, és az ő Fölkentjének uralma, mert letaszították testvéreink vádlóját, aki éjjel-nappal vádolta őket Istenünk színe előtt.

Jel 12.11

De legyőzték a Bárány vérével és tanúságuk szavával, s nem kímélték életüket mindhalálig.

Jel 12.12

Ezért örüljete, egek, és ti, akik benne laktok! Jaj a földnek és a tengernek, mert oda szállt le a sátán nagy haragjában. Tudja, hogy kevés ideje van hátra."

Jel 12.13

Amikor a sárkány látta, hogy a földre taszították, üldözőbe vette az asszonyt, aki fiúgyermeket szült.

Jel 12.14

Az asszony azonban kapott két nagy sasszárnyat, hogy a pusztába repüljön, a rejtekhelyére, ahol majd a kígyótól távol egy évig, két évig és félévig táplálják.

Jel 12.15

Erre a kígyó annyi vizet lövellt a szájából az asszony után, mint egy folyó, hogy elsodorja az ár.

Jel 12.16

De a föld segítette az asszonyon: megnyílt a mélye, és elnyelte a sárkány szájából kiáradó folyót.

Jel 12.17

A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével, aki megtartja Isten parancsait és kitart Jézus tanúsága mellett.

Jel 12.18

Kiállt a tenger partjára.

Jel 13

Jel 13.1

Ekkor láttam, hogy a tengerből egy vadállat bukkan fel. Tíz szarva volt és hét feje, szarvain tíz korona, fején meg istenkáromló név.

Jel 13.2

A vadállat, amelyet láttam, hasonlított a párduchoz, lába mint a medvéé, szája pedig az oroszlán szája. A sárkány neki adta erejét és trónját, nagy hatalmával együtt.

Jel 13.3

Az egyik feje mintha halálra lett volna sebezve, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a vadállatot.

Jel 13.4

Leborultak a sárkány előtt, hogy hatalmat adott a vadállatnak. Leborultak a vadállat előtt is, és így imádták: "Ki fogható a vadállathoz, ki tudja vele fölvenni a harcot?"

Jel 13.5

Gőgös, káromló szája volt, és hatalmat kapott, hogy negyvenkét hónapig jártassa.

Jel 13.6

Káromlásra nyitotta száját az Isten ellen, káromolta a nevét, hajlékát és az ég lakóit.

Jel 13.7

Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket és győzelmet arasson. Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre.

Jel 13.8

A föld lakói, akiknek a neve a világ kezdetétől nincs beírva a megölt Bárány életkönyvébe, mind leborulnak majd előtte.

Jel 13.9

Akinek van füle, hallja meg!

Jel 13.10

Aki mást fogságba hurcol, fogságba kerül. Aki karddal öl, annak kard által kell elhullnia. Ez a szentek állhatatosságának és hitének az alapja.

Jel 13.11

Akkor láttam, hogy egy másik vadállat emelkedik ki a földből. Két szarva volt, mint a Báránynak, de úgy beszélt, mint a sárkány.

Jel 13.12

Az első vadállatnak minden hatalmát gyakorolta a jelenlétében. A földet és lakóit rávette, hogy boruljanak le az első vadállat előtt, amely kigyógyult halálos sebéből.

Jel 13.13

Nagy csodajeleket vitt végbe, még tüzet is bocsátott le az égből az emberek szeme láttára.

Jel 13.14

A föld lakóit megtévesztette a csodajelekkkel, amelyeket a vadállat előtt véghezvihetett. Rávette a föld lakóit, hogy emeljenek szobrot a vadállatnak, amelyet a kard megsebzett, de felgyógyult.

Jel 13.15

Hatalmat kapott, hogy lelket leheljen a vadállat szobrába, hogy megszólaljon a vadállat szobra, meg hogy megölje azokat, akik nem borulnak le a vadállat szobra előtt.

Jel 13.16

Elrendelte, hogy mindenkinek, kicsinek és nagynak, gazdagnak és szegénynek, szabadnak és rabszolgának jelöljék meg a jobb karját vagy a homlokát,

Jel 13.17

és hogy senki ne adhasson-vehessen, ha nem viseli a vadállat jelét: nevét vagy nevének a számát.

Jel 13.18

Ez a bölcsesség! Akinek van esze, számítsa ki a vadállat számát, hisz emberi szám: hatszázhatvanhat.

Jel 14

Jel 14.1

S láttam a Bárányt, ott állt Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezer, aki viselte az ő és Atyjának homlokára írt nevét.

Jel 14.2

Aztán szózatot hallottam az égből, mint nagy vizek zúgását vagy szörnyű mennydörgés robaját. A szózat, amelyet hallottam, emlékeztetett arra, ahogyan a hárfások pengetik hárfájukat.

Jel 14.3

Új éneket énekeltek a trón előtt, a négy élőlény és a vének előtt. Az éneket senki sem tudta megtanulni, csak a földről megváltott száznegyvennégyezer.

Jel 14.4

Ezek azok, akik asszonnyal nem szennyezték be magukat, szüzek maradtak és mindenüvé követték a Bárányt, bárhová ment. Ők a megváltottak az emberek közül, az Isten és a Bárány első termése.

Jel 14.5

Ajkukon nincs hazugság: szeplőtelenek.

Jel 14.6

Aztán láttam, hogy egy másik angyal átrepül az égbolton. Nála volt az örök evangélium, hogy hirdesse a föld minden lakójának, minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek.

Jel 14.7

Nagy szóval hirdette: "Féljétek az Istent és dicsőítsétek, mert eljött ítéletének órája! Boruljatok le az ég és a föld, a tenger és a vízforrások alkotója előtt!"

Jel 14.8

Ezt (az angyalt) egy másik angyal követte; ezt hirdette: "Elesett, elesett a nagy Babilon, amely kicsapongása tüzes borával megrészegítette mind a nemzeteket."

Jel 14.9

Egy harmadik angyal is megjelent, és nagy hangon így szólt: "Aki leborul a vadállat és képmása előtt, és homlokán vagy karján viseli bélyegét,

Jel 14.10

az inni fog az Isten haragjának borából, amelyet színtisztán töltött haragja kelyhébe. Kénköves tűzben fog gyötrődni a szent angyalok és a Bárány színe előtt.

Jel 14.11

Gyötrelmének füstje felszáll örökkön-örökké, és nem találnak nyugtot sem éjjel, sem nappal, mert leborultak a vadállat és képmása előtt, s viselték nevének bélyegét."

Jel 14.12

Ez az alapja a szentek állhatatosságának, akik megtartják Isten parancsait és Jézus hitét.

Jel 14.13

Erre szózatot hallottam az égből: "Jegyezd fel: Mostantól fogva boldogok a halottak, akik az Úrban haltak meg. Igen, mondja a Lélek, hadd pihenjék ki fáradalmaikat, mert tetteik elkísérik őket."

Jel 14.14

Ezután fehér felhőt láttam, a felhőn ült valaki, aki az Emberfiához hasonlított. A fején aranykorona volt, a kezében éles sarló.

Jel 14.15

A templomból egy másik angyal jött ki, és nagy szóval kiáltott a felhőn ülőnek: "Ereszd neki sarlódát és arass, mert eljött az aratás ideje, és a vetés már érett a földön."

Jel 14.16

A felhőn ülő a földre vetette sarlóját és learatta a földet.

Jel 14.17

Majd egy másik angyal lépett ki az ég templomából, éles metszőkés volt nála.

Jel 14.18

Egy harmadik angyal az oltárról lépett elő, ennek a tűz fölött volt hatalma. Harsány hangon szólt annak, akinél az éles metszőkés volt: "Ereszd neki éles metszőkésedet, és szüreteld le a föld szőlőfürtjeit, mert beértek a szemek."

Jel 14.19

Erre az angyal a földre vetette metszőkését, leszüretelte a föld szőlőjét, és bedobálta Isten haragjának hatalmas sajtójába.

Jel 14.20

A kádat a városon kívül kitaposták, és ezerhatszáz stádiumnyira annyi vér folyt ki belőle, hogy a lovaknak a zablájukig ért.

Jel 15

Jel 15.1

Egy másik csodálatos nagy jelet is láttam az égen: Hét angyalt, a hét végső csapás volt rájuk bízva - ezzel lesz teljessé az Isten haragja.

Jel 15.2

Tűzben játszó, csillogó üvegtengert láttam. Akik legyőzték a vadállatot, képmását és nevének számát, ott álltak az üvegtengeren, a kezükben az Isten hárfája.

Jel 15.3

Mózesnek, az Isten szolgájának, és a Báránynak énekét énekelték: "Nagyok és csodálatosak a tetteid, Uram, mindenható Isten! Útjaid igazságosak és igazak, nemzetek Királya.

Jel 15.4

Ki ne félne téged, Uram, és ki ne dicsőítene a neved? Mert csak te vagy szent! Minden nemzet eljön és leborul színed előtt. mert ítéleteid kinyilvánultak."

Jel 15.5

Ezután láttam, hogy megnyílt az égben a tanúságtétel sátrának temploma.

Jel 15.6

A templomból hét angyal lépett ki a hét csapással. Ragyogóan fehér vászonruhába voltak öltözve, mellükön aranyöv.

Jel 15.7

A négy közül az egyik élőlény a hét angyalnak hét aranycsészét adott. Ezek az örökkön-örökké élő Isten haragjával voltak tele.

Jel 15.8

A templom megtelt Isten dicsőségének és erejének füstjével, és senki sem léphetett be a templomba addig, amíg a hét angyal hét csapása be nem teljesedett.

Jel 16

Jel 16.1

Akkor nagy szózatot hallottam a templomból, a hét angyalnak szólt: "Rajta, öntsétek ki Isten haragjának hét csészéjét a földre!"

Jel 16.2

Az első elindult és kiöntötte csészéjét a földre. Rosszindulatú, fájdalmas fekély keletkezett az embereken, akik a vadállat jegyét viselték, és a képmása előtt leborultak.

Jel 16.3

A második a tengerbe öntötte csészéjét. Erre az a halottak vérehez vált hasonlóná, és minden tengeri élőlény elpusztult.

Jel 16.4

A harmadik a folyókba és a vízforrásokba öntötte csészéjét, mire vérré váltak.

Jel 16.5

Hallottam, hogy a nagy vizek angyala felkiáltott: "Igazságos vagy, te, aki vagy és aki voltál!

Jel 16.6

Szent vagy, hogy így ítéltél; amiért a szentek és a próféták vérét kiontották, vért adtál nekik inni. Rászolgáltak!"

Jel 16.7

Hallottam, hogy az oltár felől egy hang felelt: "Igen, Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak ítéleteid."

Jel 16.8

A negyedik a Napra öntötte csészéjét. Hatalmat kapott, hogy az embereket tűzzel gyötörje.

Jel 16.9

Az emberek kínlódtak a nagy hőségben, mégsem kaptak észbe, nem hódoltak előtte, hanem káromolták az Isten nevét, akinek hatalma kiterjed e csapásokra.

Jel 16.10

Az ötödik a vadállat trónjára öntötte csészéjét, mire sötétség lett országában. Az emberek fájdalmukban a nyelvüket harapdálták,

Jel 16.11

s káromolták az ég Istenét kínjuk és fekélyeik miatt, de tetteiket nem bánták meg.

Jel 16.12

A hatodik (angyal) a nagy Eufrátesz folyóba öntötte csészéjét. Erre kiszáradt a vize, hogy utat nyisson napkelet királyainak.

Jel 16.13

S láttam, hogy a sárkány szájából, a vadállat szájából és a hamis próféta szájából három békához hasonló tisztátalan lélek jött elő.

Jel 16.14

Sátáni lelkek, akik csodákat művelnek, és elmennek a földkerekség királyaihoz, hogy harcra toborozzák őket a mindenható Isten nagy napjára.

Jel 16.15

Íme, úgy jövök, mint tolvaj. Boldog, aki virraszt és vigyáz ruhájára, hogy ne járjon meztelenül, és ne lássák szégyenét.

Jel 16.16

Összegyűjtötték őket arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak hívnak.

Jel 16.17

A hetedik a levegőbe öntötte csészéjét. Erre az égi templomból, a trónusról egy hatalmas hang hangzott, és mondta: "Végbement!"

Jel 16.18

Villámlás, égzengés, mennydörgés és akkora földrengés támadt, olyan nagy, amilyen még nem volt, amióta ember él a földön.

Jel 16.19

A nagyváros háromfelé vált, és a pogányok városai romba dőltek. Az Isten színe előtt megemlékeztek a nagy Babilonról, és izzó haragja borának kelyhét nyújtották neki.

Jel 16.20

Minden sziget eltűnt, és a hegyeket nem lehetett többé megtalálni.

Jel 16.21

Az égből mázsás szemekben jégeső zúdult az emberekre. Az emberek káromolták az Istent a jégverés csapása miatt, mert rettenetesen nagy csapás volt.

Jel 17

Jel 17.1

Akkor a hét csészét tartó hét angyal közül az egyik odalépett hozzám és hívott: "Gyere, megmutatom neked a nagy kéjű ítéletét, aki a nagy vizek fölött ül.

Jel 17.2

Vele bujálkodtak a föld királyai, és a föld lakói megrészegültek kéje borától."

Jel 17.3

Lélekben elvitt a pusztába. Ott láttam egy asszonyt, skarlátvörös vadállaton ült, amely tele volt káromló nevekkal, s hét feje és tíz szarva volt.

Jel 17.4

Az asszony bíborba és skarlátba öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve. Kezében undoksággal és tisztátalan kéjjel telt aranyserleg.

Jel 17.5

Homlokára egy titokzatos név volt írva: "A nagy Babilon, a föld utálatra méltó kicsapongóinak anyja."

Jel 17.6

Láttam, hogy az asszony megrészegedett a szenteknek és Jézus tanúinak véréből. A látomáson nagyon elámultam.

Jel 17.7

Az angyal megkérdezte: "Miért csodálkozol? Megmagyarázom neked az asszony titkát, s a hétfejű és tízszarvú vadállatét is, amely hordozza.

Jel 17.8

A vadállat, amelyet láttál, volt, de már nincs. Felbukkan a mélységből, de vesztébe rohan. A föld lakói, akiknek a neve nincs beírva a világ kezdetétől fogva az élet könyvébe, csodálkozni fognak a vadállat láttára, amely volt, többé nincs, de ismét megjelenik.

Jel 17.9

Ide bölcsességgel párosult ész kell!" "A hét fej hét hegyet jelent, az asszony ezeken ül. De jelenti a hét királyt is.

Jel 17.10

Öt közülük már a múlté, egy most uralkodik, az utolsó még nem jött el, de amikor eljön, rövid ideig lesz csak maradása.

Jel 17.11

A vadállat, amely volt, de többé nincs, lesz a nyolcadik, a hét közül való, de vesztébe is rohan.

Jel 17.12

A tíz szarv, amelyet láttál, tíz királyt jelent. Még nem jutottak uralomra, de a vadállattal királyi hatalmat kaptak egy órára.

Jel 17.13

Egyetértének a vadállattal, erejüket és hatalmukat átengedik a vadállatnak.

Jel 17.14

Harcot indítanak a Bárány ellen, de a Bárány legyőzi őket, mert ő az Urak Ura és a Királyok Királya. A vele meghívottak, a kiválasztottak és a hűségeselek."

Jel 17.15

Azután folytatta: "A vizek, amelyeken - mint láttad - a kéjnő ült, a népeket, fajokat, nemzeteket és nyelveket jelenti.

Jel 17.16

A tíz szarv, amelyet láttál, meg a vadállat, meggyűlölik a kéjnőt, kifosztják és levetkőztetik, a húsán rágódnak, és tűzön megégetik.

Jel 17.17

Mert Isten sugalmazta nekik, hogy a tervét végrehajtsák, és uralmukat ruházzák egyetértően a vadállatra, amíg be nem teljesednek az Istennek a szavai.

Jel 17.18

Az asszony, akit láttál, az a nagy város, amely a föld királyain uralkodik."

Jel 18

Jel 18.1

Ezután láttam egy másik angyalt, amint alászállt az égből. Nagy hatalma volt, s fénye beragyogta a földet.

Jel 18.2

Teljes erejéből kiáltozott: "Elesett, elesett a nagy Babilon! Ördögök tanyája lett, minden tisztátalan szellem hajléka, minden tisztátalan madár fészke, minden tisztátalan és gyűlöletes állat odúja,

Jel 18.3

mert erkölcstelensége tüzes borából minden nemzet ivott, vele paráználkodtak a föld királyai, és a föld kereskedői meggazdagodtak határtalan fényűzéséből."

Jel 18.4

Egy másik szózatot is hallottam az égből, ez így hangzott: "Én népem, vonuljatok ki onnét, nehogy részetek legyen bűneikben, és benneteket is érjenek csapásaik!

Jel 18.5

Bűneik az eget verik, de az Úr számon tartja gonoszságukat.

Jel 18.6

Úgy fizessetek neki, ahogy ő fizetett nektek, tetteit kétszeresen viszonzózzátok. Serlegébe töltsetek kétannyit, mint amennyit ő töltött.

Jel 18.7

Amennyit gőgösködött és dőzsölt, annyi gyötrelmet és bánatot okoztatok neki. Hisz ezt mondja magában: Királynőként trónolok, nem vagyok özvegy, és nem ismerem a gyászt.

Jel 18.8

Ezért egyetlen napon zúdulnak rá a csapások: halál, gyász, éhség, sőt tűz fogja elhamvasztani, mert hatalmas az Úr, az Isten, aki ítéletet tart fölötte."

Jel 18.9

Siratják és gyászolják majd a föld királyai, akik vele bujálkodtak és dőzsöltek, amikor majd látják, hogy füstölögve ég.

Jel 18.10

De gyötrelmeitől való félelmükben távol állnak, és így kiáltoznak: "Jaj, jaj, te nagy város, Babilon, te hatalmas város! Egy óra alatt beteljesedett rajtad az ítélet."

Jel 18.11

A föld kereskedői is siratják és gyászolják, mert senki sem veszi meg többé áruikat:

Jel 18.12

az arany- és ezüstárut, a drágakövet és gyöngyöket, a patyolatot, bíbort, selymet és karmazsint, a sokféle tuhafát és elefántcsont csecsebecsét, az értékes fából, bronzból, vasból és márványból készült mindenféle edényt,

Jel 18.13

a fahéjat és balzsamot, az illatszert, mirhát és tömjént, a bort és olajat, a lisztlángot és búzát, a barmokat, juhokat és lovakat, a kocsikat s a rabszolgák testét és lelkét.

Jel 18.14

Az érett gyümölcs, amelyre lelkedben vágyódtál, elfonnyadt. Minden fény és pompa odavan, és nyomuk sem lesz többé.

Jel 18.15

A kereskedők, akik meggazdagodtak belőle, gyötrelmeitől való félelmükben távol tőle megállnak, siránkoznak és jajgatnak:

Jel 18.16

"Jaj, jaj, te nagy város! Patyolatba, bíborba és skarlátba öltöztél, arannyal, drágakővel és gyönggyel voltál ékes.

Jel 18.17

Egy óra alatt elpusztult ekkora gazdagság!" Minden hajókormányos és révész, minden hajós és tengerész megállt a távolban, amikor megpillantotta füstölgő tűzét,

Jel 18.18

és így kiáltozott: "Melyik város hasonlít ehhez a nagy városhoz?"

Jel 18.19

Hamut szórtak a fejükre, zokogva és gyászolva siránkoztak: "Jaj, jaj, te nagy város! A te gazdagságodból gazdagodott meg mindenki, akinek hajója járt a tengeren. Egy óra elég volt, hogy elpusztulj!"

Jel 18.20

"Örüljetez neki, te ég, ti szentek, apostolok és próféták! Isten kimondta felette az ítéletet miattatok!"

Jel 18.21

Egy erős angyal ekkor fölemelt egy malomkő nagyságú követ, és bedobta a tengerbe ezekkel a szavakkal: "Ilyen lendülettel vetik majd el Babilont, a nagy várost, és többé nyomát sem találni.

Jel 18.22

Többé nem zeng benned hárfa, ének, fuvola és harsona, nem él benned semmiféle mesterember, még malomzúgás sem hallatszik.

Jel 18.23

Nem világít benned többé mécsesnek világa, nem hallatszik benned többé vőlegénynek és menyasszonynak hangja. Kereskedőid a föld nagyjai voltak, varázslataid tévútra vezettek minden nemzetet.

Jel 18.24

Kezéhez tapad a próféták és a szentek vére, és mindenkié, akit csak megöltek a földön."

Jel 19

Jel 19.1

Aztán hallottam, hogy nagy sokaság zengi a mennyben, ezt mondva: "Alleluja! Üdv, dicsőség és hatalom legyen a mi Istenünknek,

Jel 19.2

mert igazak és igazságosak ítéletei! Elítélte a nagy kéjnt, aki megrontotta a földet paráznságával és megbosszulta rajta szolgálai vérét, melyet keze ontott ki."

Jel 19.3

Másodszor is felhangzott: "Alleluja! És a parázna asszony füstje felszáll, örökkön-örökké!"

Jel 19.4

A huszonnégy vén és a négy élőlény leborult, imádták a trónon ülő Istent, ezekkel a szavakkal: "Amen! Alleluja!"

Jel 19.5

És a trónról hang tört elő, s így szólt: "Dicsőítsétek Istenünket, akik szolgáltok neki és félitek, kicsik és nagyok!"

Jel 19.6

És hallottam, mint hatalmas tömeg moráját, mint nagy vizek zúgását, mint zengő mennydörgés robaját: "Alleluja! Megkezdté uralmát Urunk, Istenünk, a Mindenható.

Jel 19.7

Örüljünk, ujjongjunk és dicsőítsük, mert eljött a Bárány menyegzőjének napja. Menyasszonya felkészült.

Jel 19.8

Megadatott neki, hogy ragyogó fehér patyolatba öltözzék." A patyolat a szentek igaz tetteit jelenti.

Jel 19.9

Ekkor hozzám fordult: "Írd! Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzői lakomájára!" Majd folytatta: "Istennek ezek a szavai igazak."

Jel 19.10

Lába elé borultam, hogy imádjam, de ő így szólt: "Vigyázz, ne tedd! Szolgatársad vagyok, neked és testvéreidnek, akik tanúságot tesznek Jézusról. Az Istent imádd!" Mert Jézus tanúsága a prófétaság lelke.

Jel 19.11

Ekkor nyitva láttam az eget. Egyszerre egy fehér ló jelent meg. Aki rajta ült, azt Hűségnek és Igaznak hívták. Igazságosan ítél és harcol.

Jel 19.12

Szeme olyan, mint a lobogó tűz, fején sok korona, ráírva a név, amelyet senki sem tud, csak ő.

Jel 19.13

Vértől ázott ruha van rajta, a nevét Isten Igéjének hívják.

Jel 19.14

Az égi seregek fehér lovon kísérik, tiszta fehér patyolatba öltözve.

Jel 19.15

Szájából éles kard tör elő, hogy lesújtson a nemzetekre. Vasvesszővel kormányozza majd őket, és tapossa a mindenható Isten haragja tüzes borának sajtóját.

Jel 19.16

Öltözetén a csípő körül ez a név volt felírva: Királyok Királya és Urak Ura.

Jel 19.17

Láttam, hogy egy angyal áll a napban. Nagy szóval kiáltotta az égen repülő madaraknak: "Gyertek, gyűljetek össze az Isten nagy lakomájára.

Jel 19.18

Egyétek a királyok húsát, a vezérek húsát, a bajnokok húsát, a lovak és lovasok húsát, minden szabadnak és rabszolgának, kicsinek és nagynak a húsát!"

Jel 19.19

Majd láttam: A vadállat és a föld királyai összegyűltek a seregeikkel együtt, hogy harcra keljenek a Lovassal és seregével.

Jel 19.20

De ezek elfogták a vadállatot és vele együtt a hamis prófétát, aki csodákat tett, és félrevezette velük azokat, akik a vadállat bélyegét viselték, és a képmását imádták. Elevenen bevetették mind a kettőt a kénköves, tüzes tóba.

Jel 19.21

A többi a Lovas kardja ölte meg, amely a szájából tört elő. És az összes madár jóllakott a húsukból.

Jel 20

Jel 20.1

Aztán láttam, hogy egy angyal szállt alá a mennyből, a mélység kulcsa volt nála, és nagy láncot tartott a kezében.

Jel 20.2

Megragadta a sárkányt, az őskígyót, vagyis az ördögöt, a sátánt, és ezer évre láncra verte.

Jel 20.3

Letaszította a mélységbe, bezárta, és lepecsételte, hogy ne vezesse félre többé a népeket, míg le nem jár az ezer esztendő. Akkor rövid időre szabadon engedik.

Jel 20.4

Ezután trónokat láttam, azok ültek rajtuk, akikre az ítélezést bízták. És (láttam) a lelkeket, akiket Jézus melletti tanúságtételükért és az Isten szaváért lefejeztek, akik nem borultak le sem a vadállat, sem képmása előtt, sem bélyegét nem viselték homlokukon vagy karjukon. Éltre keltek, és ezer évig uralkodtak Krisztussal.

Jel 20.5

A többi halott csak akkor kelt életre, amikor eltelt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás.

Jel 20.6

Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban. A második halálnak ezeken nincs hatalma, hanem Istennek és Krisztusnak lesznek papjai, és ezer évig uralkodnak vele.

Jel 20.7

Amikor eltelik az ezer esztendő, a sátán kiszabadul börtönéből,

Jel 20.8

és útra kel, hogy a föld négy sarkán félrevezesse a népeket, Gógot és Magógot, és harcra toborozza őket. Számuk annyi, mint a tenger fövénye.

Jel 20.9

Felvonultak szerte az egész földön, bekerítették a szentek táborát és a szeretett várost. És tűz szállt le az égből és elemésztette őket.

Jel 20.10

A sátánt, aki félrevezette őket, kénköves, tüzes tóba vetették - itt fog gyötrődni a vadállattal és a hamis prófétával éjjel-nappal, örökkön-örökké.

Jel 20.11

Akkor hatalmas ragyogó trónt láttam, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől menekült a föld s az ég, de nem maradt számukra hely.

Jel 20.12

Láttam, hogy trónja előtt állnak a halottak, kicsinyek és nagyok. Könyveket nyitottak ki. Kinyitottak egy másik könyvet is, az élet könyvét. A halottak fölött ítéleztek, ahogy a könyvekben fel volt jegyezve, a tetteik szerint.

Jel 20.13

A tenger visszaadta a beleveszett halottakat. A halál és az alvilág is visszaadta halottjait, és mindenki fölött ítéletet tartottak a tettei alapján.

Jel 20.14

A halált és az alvilágot a tüzes tóba vetették. A tüzes tó a második halál.

Jel 20.15

Aki nem volt beírva az élet könyvébe, azt a tüzes tóba vetették.

Jel 21

Jel 21.1

Új eget és új földet láttam. Az első ég és az első föld ugyanis elmúltak, és tenger sincs többé.

Jel 21.2

Akkor láttam, hogy a szent város, az új Jeruzsálem alászállt az égből, az Istentől. Olyan volt, mint a vőlegényének fölékesített menyasszony.

Jel 21.3

Akkor hallottam, hogy a trón felől megszólal egy hangos szózat, ezt mondva: "Íme, Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni és ők az ő népe lesznek, és maga az Isten lesz velük.

Jel 21.4

Letöröl szemükről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fáradtság, mert az elsők elmúltak."

Jel 21.5

Akkor a trónon ülő megszólalt: "Íme, újjáteremtek mindent!" Majd hozzám fordult: "Írd fel: ezek a szavak hitelesek és igazak."

Jel 21.6

Aztán folytatta: "Megtörténtek. Én vagyok az alfa és az ómega, a kezdet és a vég. A szomszónak ingyen adok az élet forrásának a vizéből.

Jel 21.7

Ez lesz a győztes öröksége: az Istene leszek, és ő az én fiam lesz.

Jel 21.8

A gyávák, hitetlenek, gonoszok, gyilkosok, kicsapongók, csalók, bálványimádók és hazugok mind a lánggal égő kénköves tóba kerülnek. Ez lesz a második halál."

Jel 21.9

Akkor odajött hozzám a hét angyal közül az egyik, az, akinél az utolsó hét csapással teli hét csésze volt, és megszólított: "Gyere, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány hitvesét!"

Jel 21.10

És lélekben elvitt egy nagy magas hegyre, s ott megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost, Jeruzsálemet.

Jel 21.11

Isten dicsőségét sugározta. Ragyogott, mint a drágakő, mint a kristálytisza jáspis.

Jel 21.12

Széles, magas fala volt, rajta tizenkét kapu. A kapuk fölött tizenkét angyal. Nevek voltak rájuk írva, mégpedig Izrael fiai tizenkét törzsének a nevei.

Jel 21.13

Keleten három kapu, északon három kapu, délen három kapu és nyugaton három kapu.

Jel 21.14

A város falának tizenkét alapköve volt, rajtuk a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.

Jel 21.15

Annál, aki beszélt velem, arany mérőnád volt, hogy megmérje a várost, kapuit és falát.

Jel 21.16

A város négyszögben épült, a hossza annyi volt, mint a szélessége. Megmérte a várost e náddal: tizenkétezer stádium. Hossza, szélessége és magassága ugyanannyi volt.

Jel 21.17

Megmérte a falat: száznegyvennégy könyök emberi mérték szerint, ami egyenlő az angyal mértékével is.

Jel 21.18

Falai jáspiskőből épültek, a város pedig kristályhoz hasonló színaranyból.

Jel 21.19

A város falainak alapjait mindenféle drágakő díszítette. Az első alapkő jászpis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd,

Jel 21.20

az ötödik szárdonix, a hatodik kárneol, a hetedik topáz, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt.

Jel 21.21

A tizenkét kapu tizenkét gyöngy: mindegyik kapu egy-egy gyöngy. A város utcái tükörfényes színaranyból voltak.

Jel 21.22

De templomot nem láttam benne, mert a Mindenható, az Úr, az Isten és a Bárány a temploma.

Jel 21.23

A városnak nincs szüksége sem Napra, sem Holdra, hogy világítsanak, mert az Isten dicsősége ragyogja be, világossága pedig a Bárány.

Jel 21.24

Fényében járnak a nemzetek, és a föld királyai hozzák bele dicsőségüket.

Jel 21.25

Kapuit nem zárják be soha, hisz ott nincs éjszaka.

Jel 21.26

A népek odahordják kincseiket és értékeiket.

Jel 21.27

Nem jut oda be tisztátalan, sem gonosztevő, sem hazug, csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.

Jel 22

Jel 22.1

És megmutatta nekem az élet folyóját, kristályhoz hasonlóan ragyogott, Isten és a Bárány trónjából fakadt.

Jel 22.2

Az utca közepén és a folyam két partján az élet fái álltak. Tizenkétszer hoznak gyümölcsöt, vagyis minden hónapban teremnek, a fa levelei meg a népek gyógyulására szolgálnak.

Jel 22.3

Átok többé nem lesz benne. Az Isten és a Bárány trónja áll majd ott, és szolgálói hódolnak neki.

Jel 22.4

Látni fogják arcát, és a homlokukon lesz a neve.

Jel 22.5

Nem lesz többé éjszaka, és nem szorulnak rá a lámpa világítására, sem a nap fényére. Az Úr, az Isten ragyogja be őket, és uralkodni fognak örökkön-örökké.

Jel 22.6

Aztán így szólt hozzám: "Ezek a szavak hitelesek és igazak. Az Úr, a próféták lelkeinek Istene elküldte angyalát, hogy hírül adja szolgálóinak, aminek csakhamar be kell következnie.

Jel 22.7

Íme, hamarosan eljövök. Boldog, aki megszívleli ennek a könyvnek prófétai szavait."

Jel 22.8

Én, János hallottam és láttam ezeket. Miután hallottam és láttam, arca borultam az angyal előtt, aki ezeket megmutatta nekem, hogy imádjam.

Jel 22.9

De így szólt: "Vigyázz, ne tedd! Csak neked és testvéreidnek vagyok szolgatársa, a prófétáké és azoké, akik megtartják ennek a könyvnek a szavait. Az Istent imádd!"

Jel 22.10

Majd folytatta: "Ne pecsételd le ennek a könyvnek prófétai szavait, mert az idő közel van.

Jel 22.11

Aki igazságtalan, legyen továbbra is igazságtalan. Aki tisztátalan, legyen továbbra is tisztátalan. De aki igaz, járjon továbbra is az igazság útján, és aki szent, legyen továbbra is szent.

Jel 22.12

Hamarosan eljövök, s velem lesz a jutalmam, hogy mindenkinek megfizessek tettei szerint.

Jel 22.13

Én vagyok az alfa és az ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.

Jel 22.14

Boldogok, akik megmossák ruhájukat (a Bárány vérében). Hatalmuk lesz az élet fája fölött, és a kapukon mennek be a városba.

Jel 22.15

A kutyák, csalók, erkölcstelenek, gyilkosok, bálványimádók és mindazok, akik a hamisságot szeretik és művelik, kinn maradnak.

Jel 22.16

Én, Jézus, elküldtem angyalomat, hogy az egyházakban tanúsítsa ezeket: Én vagyok Dávid gyökere és sarja, a fényes hajnalcsillag."

Jel 22.17

A Lélek és a menyasszony mondják: "Jöjj el!" Aki hallja, mondja: "Jöjj el!" Aki szomjazik, jöjjön. Aki kívánja az élet vizét, ingyen vegye.

Jel 22.18

Tanúsítom mindenki előtt, aki ennek a könyvnek prófétai szavait hallja: Aki ehhez hozzáad, azt Isten azokkal a csapásokkal sújtja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben.

Jel 22.19

S ha valaki elvesz ennek a prófétai könyvnek szavaiból, Isten megvonja tőle a jogot az élet fájához és a szent városhoz, amelyek ebben a könyvben meg vannak írva.

Jel 22.20

Aki mindezt tanúsítja, az mondja: "Igen, hamarosan eljövök. Amen." Jöjj el, Uram Jézus!

Jel 22.21

Urunk, Jézus kegyelme legyen minden szenttel! Amen.